

NIEDZIELA WIELKANOCY ZMARTWYCHWSTANIE PAŃSKIE

WIGILIA PASCHALNA W WIELKĄ NOC

1. Zgodnie z bardzo dawną tradycją ta noc powinna być czuwaniem na cześć Pana (Wj 12, 42). Wierni, posłuszni upomnieniu Ewangelii (Łk 12, 35 nn), trzymając w rękach zapalone świece, powinni być podobni do ludzi, którzy oczekują swego Pana, aby, gdy powróci, zastał ich czuwających i zaprosił ich do swego stołu.
2. Wigilia tej nocy ma następujący układ: po krótkim obrzędzie światła (jest to pierwsza część Wigilii) Kościół święty rozważa wielkie dzieła, jakich Pan Bóg dokonał od początku dla swego ludu, oraz wyraża ufność w słowo i obietnice Boże (część druga, czyli liturgia słowa); następnie, gdy zbliża się dzień Zmartwychwstania, Kościół wraz ze swymi nowymi członkami, odrodzonymi w chrzcie (część trzecia), zostaje zaproszony do stołu, który Pan przygotował swojemu ludowi przez swoją śmierć i zmartwychwstanie (część czwarta).
3. Wszystkie obrzędy Wigilii Paschalnej odbywają się w nocy: nie wolno ich rozpoczęć, zanim nie zapadnie noc, a należy je zakończyć przed świtem niedzieli.
4. Msza św. tej nocy, choćby ją sprawowano przed północą, jest Mszą paschalną Niedzieli Zmartwychwstania. Kto uczestniczy w tej Mszy św., może powtórnie przyjąć Komunię św. podczas Mszy sprawowanej w dniu Paschy w Niedzielę Zmartwychwstania.
5. Kapłan, który celebrytuje lub koncelebrytuje Mszę nocną, może celebrować lub koncelebrować Mszę św. w Niedzielę Zmartwychwstania.
6. Kapłan i diakon ubierają się w szaty mszalne koloru białego. Należy przygotować świece dla uczestników Wigilii.

CZEŚĆ PIERWSZA: UROCZYSTY POCZĄTEK WIGILII CYLI LITURGIA ŚWIATŁA

POŚWIĘCENIE OGNIĘ I PRZYGOTOWANIE PASCHAŁU

7. Wygasza się światła w kościele.

W odpowiednim miejscu poza kościołem rozpala się ognisko. Gdy lud się zgromadzi, przychodzi kapłan z posługującymi, z których jeden niesie paschał. Jeśli nie można rozpalić ogniska poza kościołem, obrzęd sprawuje się jak niżej (nr 13).

8. Kapłan pozdrawia jak zwykle zgromadzony lud i wprowadza wiernych w liturgię Wigilii tymi lub podobnymi słowami:

Drodzy bracia i siostry, w tą najświętszą noc, w którą nasz Pan Jezus Chrystus przeszedł ze śmierci do życia, Kościół wzywa swoje dzieci rozproszone po całym świecie, aby zgromadziły się na czuwanie i modlitwę. Jeśli tak będziemy obchodzić pamiątkę Paschy Pana, słuchając słowa Bożego i sprawując święte obrzędy, możemy mieć nadzieję, że otrzymamy udział w zwycięstwie Chrystusa nad śmiercią i razem z Nim żyć będziemy w Bogu.

9. Następnie poświęca się ogień.

Módlmy się.

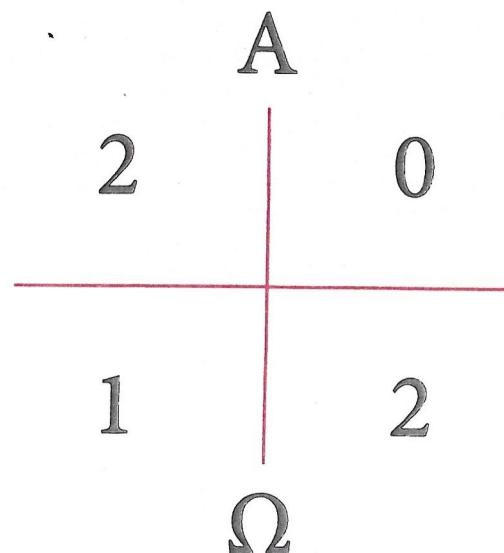
Boże, Ty przez swojego Syna udzieliłeś wiernym światła swojej chwały, poświęć ten ogień i przez te święta wielkanocne rozpal w nas tak wielkie pragnienie nieba, abyśmy z czystym sercem mogli dostąpić świąt wiekuistej światłości. Przez Chrystusa, Pana naszego. W. Amen.

10. Jeżeli ze względu na charakter narodu wydaje się właściwe symbolami podkreślić godność i znaczenie paschału, można to zrobić w sposób niżej podany.

Mogą być wykonane wszystkie czynności lub tylko niektóre. Konferencja Episkopatu może ustanowić inne formy bardziej dostosowane do mentalności narodu.

Po poświęceniu nowego ognia przed kapelanem staje akolita lub ministrant, który trzyma paschał. Kapłan na paschale żłobi rylcem krzyż, nad krzyżem grecką literę Alfa, pod krzyżem literę Omega, a na czterech polach między ramionami krzyża cyfry bieżącego roku. Jednocześnie głośno i wyraźnie mówi:

1. Chrystus wczoraj i dziś (**złobi pionowe ramię krzyża**);
2. Początek i Koniec (**złobi ramię poziome**);
3. Alfa (**złobi nad ramieniem pionowym literę Alfa**);
4. i Omega (**złobi pod ramieniem pionowym literę Omega**).
5. Do Niego należy czas (**złobi pierwszą cyfrę bieżącego roku na lewym górnym polu między ramionami krzyża**);
6. i wieczność (**złobi drugą cyfrę bieżącego roku na prawym górnym polu**);
7. Jemu chwała i panowanie (**złobi trzecią cyfrę bieżącego roku na dolnym lewym polu**);
8. przez wszystkie wieki wieków. Amen (**złobi czwartą cyfrę bieżącego roku na dolnym prawym polu**).

11. Po wyżłobieniu krzyża i innych znaków kapłan może umieścić pięć symbolicznych gwoździ, w formie krzyża, mówiąc przy tym głośno:

1. Przez swoje święte rany	1
2. jaśniejące chwałą	
3. niech nas strzeże	4 2 5
4. i zachowuje	
5. Chrystus Pan. Amen.	3

12. Teraz kapłan zapala paschał od nowego ognia, mówiąc głośno:

Niech światło Chrystusa chwalebnie zmartwychwstałego rozproszy ciemności naszych serc i umysłów.

13. Jeśli ze względu na okoliczności nie można rozpalić ogniska, należy odpowiednio zmienić obrzęd poświęcenia ognia, np. można poświęcić płonący znicz. Lud gromadzi się w kościele, a kapłan z posługującymi, którzy niosą paschał, udaje się do drzwi kościoła. O ile to możliwe, lud zwraca się w stronę kapłana.

Po pożdrowieniu i wprowadzeniu w liturgię, jak w nr 8, kapłan poświęca ogień (nr 9) oraz przygotowuje paschał (nr 10-12).

PROCESJA

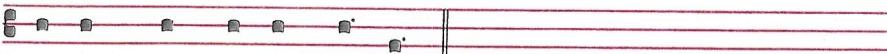
14. Po zapaleniu paschału celebrans nakłada kadzidło do kadzielnicy. Następnie diakon lub, gdy go nie ma, sam celebrans bierze w obie ręce paschał i wyrusza procesja do kościoła. Na czele idzie turyferarz z dymiącą kadzielnicą. Za nim idzie niosący paschał, potem celebrans, duchowieństwo, ministranci i lud. Wszyscy niosą świece.

Przy bramie kościoła diakon zatrzymuje się, podnosi paschał i śpiewa:

Świa-tło Chry-stu-sa.

Wszyscy odpowiadają:

Bo-gu niech bę-dą dzię-ki.

Celebrans zapala swoją świecę od płomienia paschału.

15. Diakon przechodzi do środka kościoła, zatrzymuje się, podnosi paschał i śpiewa po raz drugi:

Światło Chrystusa.

Wszyscy odpowiadają:

Bogu niech będą dzięki.

Wszyscy zapalają świece od płomienia paschału, podając sobie światło.

16. Gdy diakon przyjdzie do ołtarza, stojąc zwrócony do ludu, śpiewa po raz trzeci:

Światło Chrystusa.

Wszyscy odpowiadają:

Bogu niech będą dzięki.

Teraz zapala się wszystkie światła w kościele. LUB NA HYMN GLORIA

ORĘDZIE WIELKANOCNE

17. Po przyjściu do ołtarza kapłan udaje się na miejsce przewodniczenia. Diakon umieszcza paschał na świeczniku stojącym pośrodku prezbiterium lub przy ambonie. Następnie można nałożyć kadzidło, jak przed Ewangelią podczas Mszy św., po czym diakon prosi kapłana o błogosławieństwo. Kapłan udziela błogosławieństwa, mówiąc półgłosem:

Niech Pan będzie w sercu twoim i na twoich ustach, abyś godnie głosił Jego orędzie wielkanocne: w imię Ojca i Syna, **X** i Ducha Świętego.

Diakon odpowiada:

Amen.

Błogosławieństwo to opuszcza się, jeśli orędzie wielkanocne ma śpiewać ktoś, kto nie jest diakonem.

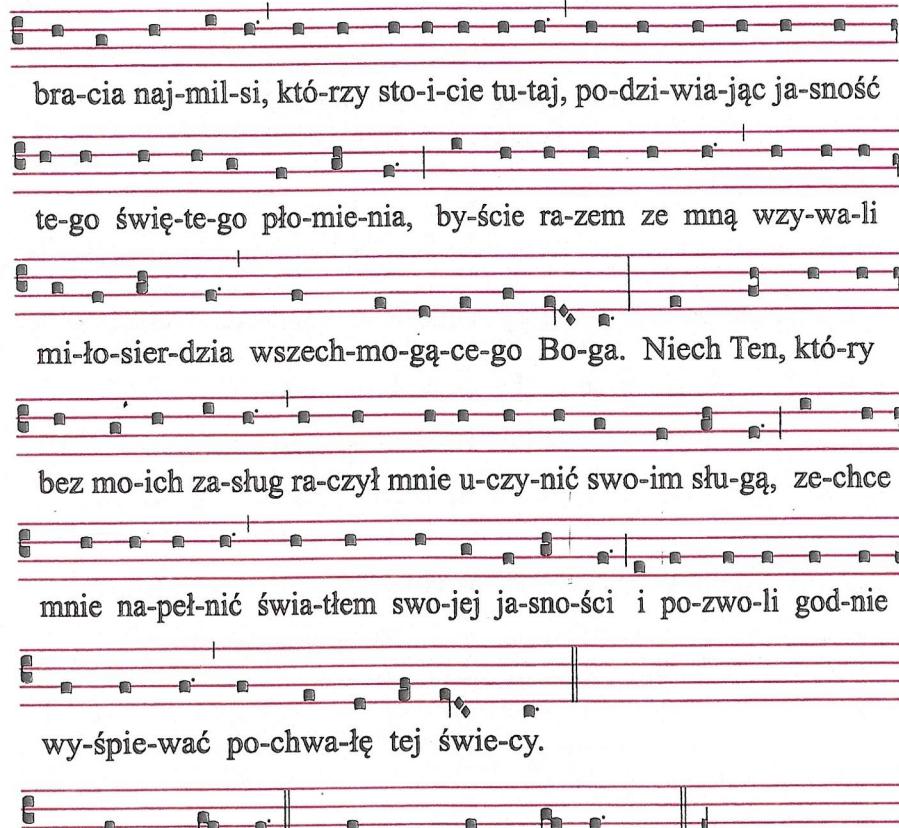
Jeśli używa się kadzidła, diakon, lub – gdy go nie ma – sam kapłan, okadza najpierw księgę, a potem paschał i stojąc na ambonie albo przy pulpicie, śpiewa orędzie wielkanocne. W tym czasie wszyscy stoją, trzymając w rękach zapalone świece.

18. W razie konieczności orędzie wielkanocne może śpiewać kantor, który nie jest diakonem. Opuszcza on w dłuższej formie orędzia część tekstu, od słów: „A zatem proszę was, bracia” aż do końca wstępu, włącznie z pozdrowieniem „Pan z wami”.

19. Orędzie wielkanocne może także wykonać w formie krótszej kantor, który nie jest diakonem, opuszczając wtedy pozdrowienie „Pan z wami”.

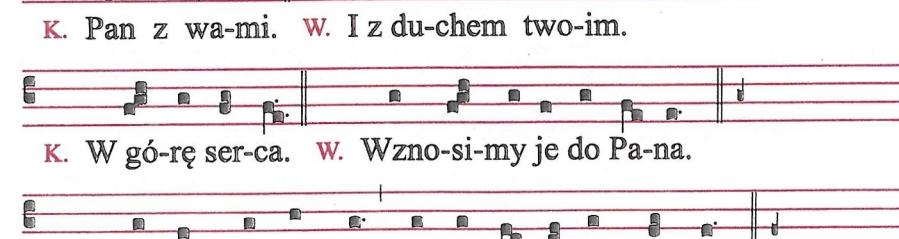
ORĘDZIE WIELKANOCNE FORMA DŁUŻSZA

We-sel-cie się już, za-stę-py A-nio-łów, w nie-bie: we-sel-cie się,
 ślu-dzy Bo-ga. Nie-chaj za-brzmią dzwo-ny glo-szą-ce
 zba-wie-nie, gdy Król tak wiel-ki od-no-si zwy-cię-stwo.
 Ra-duj się, zie-mio, o-pro-mie-nio-na tak nie-zmier-nym
 bla-skiem, a o-świe-co-na ja-sno-ścią Kró-la wie-ków, po-czuj,
 że wol-na je-steś od mro-ku, co świat o-kry-wa! Zdob-ny
 bla-skiem ta-kiej świa-tło-ści, ra-duj się, Ko-ście-le świę-ty,
 Mat-ko na-sza! Ta zaś świą-ty-nia nie-chaj za-brzmi
 po-tęż-nym śpie-wem ca-łe-go lu-du. A za-tem pro-szę was,

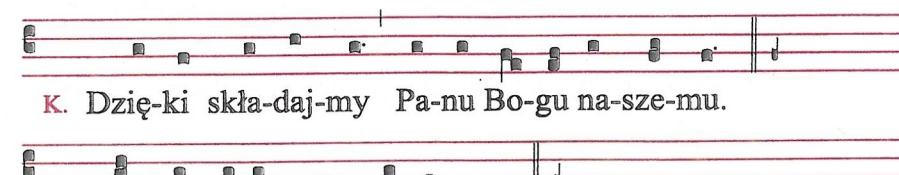

bra-cia naj-mil-si, któ-rzy sto-i-cie tu-taj, po-dzi-wia-jąc ja-sność
 te-go świę-te-go pło-mie-nia, by-ście ra-zem ze mną wzy-wa-li
 mi-łosier-dzia wszech-mo-gą-ce-go Bo-ga. Niech Ten, któ-ry
 bez mo-ich za-sług ra-czył mnie u-czy-nić swo-im słu-gą, ze-chce
 mnie na-peł-nić świą-tłem swojej ja-sno-ści i po-zwo-li god-nie
 wy-śpie-wać po-chwa-lę tej świe-cy.

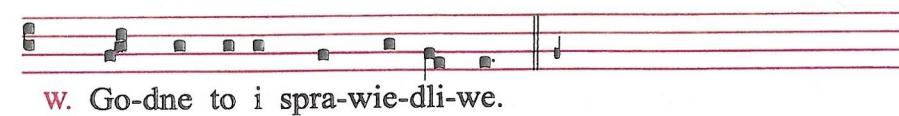
K. Pan z wa-mi. **W.** I z du-chem two-im.

K. W gó-rę ser-ca. **W.** Wzno-si-my je do Pa-na.

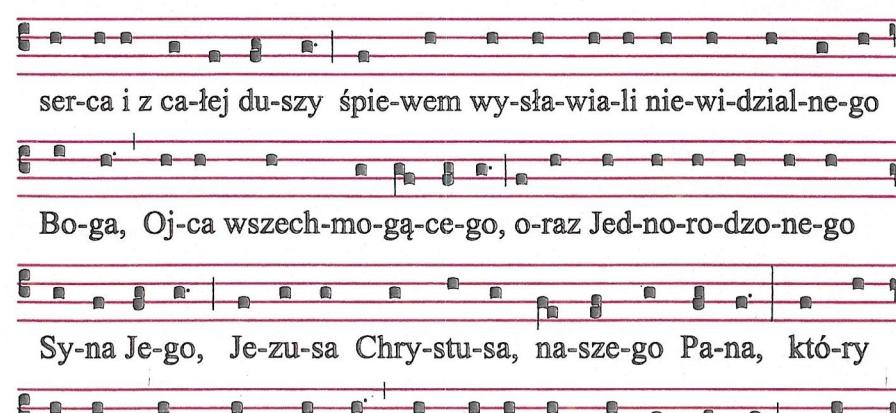
K. Dzię-ki skła-daj-my Pa-nu Bo-gu na-sze-mu.

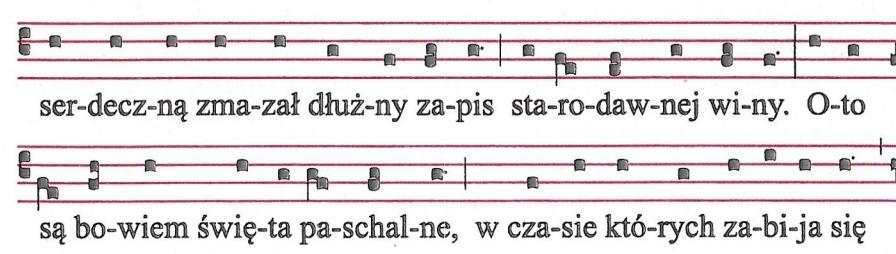
W. Go-dne to i spra-wie-dli-we.

Za-praw-dę, god-ne to i spra-wied-li-we, a-byś-my z ca-łe-go
 ser-ca i z ca-łej du-szy śpie-wem wy-sła-wia-li nie-wi-dzial-ne-go
 Bo-ga, Oj-ca wszech-mo-gą-ce-go, o-raz Jed-no-ro-dzo-ne-go

Sy-na Je-go, Je-zu-sa Chry-stu-sa, na-sze-go Pa-na, któ-ry
 Oj-cu przed-wiecz-ne-mu spła-cił za nas dług A-da-ma i krwią
 ser-decz-ną zma-zał dłuż-ny za-pis sta-ro-daw-nej wi-ną. O-to
 są bo-wiem świę-ta pa-schal-ne, w cza-sie któ-rych za-bi-ja się

praw-dzi-we-go Ba-ran-ka, a Je-go krew po-świę-ca do-my
 wie-rzą-cych. Jest to ta sa-ma noc, w któ-rej nie-gdyś
 oj-ców na-szych, sy-nów I-zra-e-la, wy-wio-dłeś z E-gip-tu

Wigilia Paschalna

i prze-pro-wa-dzi-łeś su-chą no-gą przez Mo-rze Czer-wo-ne.
 Jest to za-tem ta noc, któ-ra świą-tłem o-gni-ste-go slu-pa
 roz-pró-szy-ła ciem-no-ści grze-chu, a te-raz ta sa-ma noc
 u-wal-nia wszy-stkich wie-rzą-cych w Chry-stu-sa na ca-łej
 zie-mi od ze-psu-cia po-gań-skie-go ży-cia i od mro-ku
 grze-chów, do ła-ski przy-wra-ca i gro-ma-dzi w spo-łecz-no-ści
 świę-tych. Tej wła-śnie no-cy Chry-stus, skru-szyw-szy wię-zy
 śmier-ci, ja-ko zwy-cię-zca wy-szedł z ot-chła-ni. Nic by nam
 prze-cież nie przy-szło z da-ru ży-cia, gdy-byś-my nie zo-sta-li
 od-ku-pie-ni. O, jak prze-dziw-na ła-ska-wość Twej do-bro-ci

Liturgia świa-tła

dla nas! O, jak nie-po-ję-ta jest Two-ja mi-łość: a-by wy-ku-pić
 nie-wol-ni-ka, wy-da-łeś swe-go Sy-na. O, za-is-te ko-niecz-ny
 był grzech A-da-ma, któ-ry zo-stał zgła-dzo-ny śmier-cią
 Chry-stu-sa! O, szczę-śli-wa wi-na, sko-ro ją zgła-dził tak
 wiel-ki Od-ku-pi-ciel! O, za-is-te bło-go-sła-wio-na noc,
 je-dy-na, któ-ra by-ła god-na po-znać czas i go-dzi-nę
 zmar-twych-wsta-nia Chry-stu-sa. O tej to no-cy na-pi-sa-no:
 a noc ja-ko dzień za-jaś-nie-je, o-raz: noc bę-dzie mi świą-tłem
 i ra-do-ścią. U-świę-ca-ją-ca si-ła tej no-cy od-da-la zbrod-nie,
 z prze-win ob-my-wa, przy-wra-ca nie-win-ność u-pad-ły,

a ra-dość smut-nym, roz-pra-sza nie-na-wiśc, u-spo-sa-bia
do zgo-dy i u-gi-na po-tę-gi. W tą noc peł-ną ła-ski przyj-mij,
Oj-cze święty, wie-czor-ną o-fia-rę u-wiel-bie-nia, któ-rą Ci
skła-da Ko-ściół święty, u-ro-czy-ście o-fia-ru-jąc przez rę-ce
swo-ich sług tą świe-cę, o-woc pra-cy pszcze-le-go ro-ju.
Zna-my już wy-mo-wę tej wo-sko-wej ko-lum-ny, któ-rą na
chwa-łę Bo-ga za-pa-lił ja-sny pło-mień. Cho-ciąż dzie-li się on,
u-ży-cza-jąc świą-tła, nie do-zna-je jed-nak u-szczerb-ku,
ży-wi się bo-wiem stru-ga-mi wo-sku, któ-ry dla u-two-rze-nia
tej cen-nej po-chod-ni wy-da-ła pra-co-wi-ta pszczो-ła.

O, za-is-te bło-go-sła-wio-na noc, w któ-rej się łą-czy nie-bo
z zie-mią, spra-wy bo-skie ze spra-wa-mi ludz-ki-mi. Pro-si-my
Cię prze-to, Pa-nie, niech ta świe-ca po-świę-co-na na chwa-łę
Two-je-go i-mie-nia nie-u-stan-nie pło-nie, a-by roz-pro-szyć
mrok tej no-cy. Przy-ję-ta przez Cie-bie, ja-ko woń
przy-jem-na, nie-chaj się złą-czy ze świat-ła-mi nie-ba. Niech
ta świe-ca pło-nie, gdy wzej-dzie słoń-ce nie zna-ją-ce za-cho-du:
Je-zus Chry-stus, Twój Syn Zmar-twych-wsta-ły, któ-ry
o-świe-ca ludz-kość swo-im świą-tłem i z To-bą ży-je
i kró-lu-je na wie-ki wie-ków. **W.** A-men, a-men, a-men.

ORĘDZIE WIELKANOCNE
FORMA KRÓTSZA

We-sel-cie się już, za-stę-py A-nio-lów, w nie-bie: we-sel-cie się,
 słu-dzy Bo-ga. Nie-chaj za-brzmią dzwo-nny gło-szą-ce
 zba-wie-nie, gdy Król tak wiel-ki od-no-si zwy-cię-stwo.
 Ra-duj się, zie-mio, o-pro-mie-nio-na tak nie-zmier-nym
 bla-skiem, a o-swie-co-na ja-sno-ścią Kró-la wie-ków, po-czuj,
 że wol-na je-stes od mro-ku, co świat o-kry-wa! Zdob-ny
 bla-skiem ta-kiej świa-tło-ści, ra-duj się, Ko-ście-le święty,
 Mat-ko na-sza! Ta zaś świą-ty-nia nie-chaj za-brzmi
 po-tęż-nym śpie-wem ca-łe-go lu-du.

K. Pan z wa-mi. W. I z du-chem two-im.
 K. W gó-re ser-ca. W. Wzno-si-my je do Pa-na.
 K. Dzię-ki skła-daj-my Pa-nu Bo-gu na-sze-mu.
 W. Go-dne to i spra-wie-dli-we.
 Za-praw-dę, god-ne to i spra-wied-li-we, a-byś-my z ca-łe-go
 ser-ca i z ca-łej du-szy śpie-wem wy-sła-wia-li nie-wi-dzial-ne-go
 Bo-ga, Oj-ca wszech-mo-gą-ce-go, o-raz Jed-no-ro-dzo-ne-go
 Sy-na Je-go, Je-zu-sa Chry-stu-sa, na-sze-go Pa-na, któ-ry
 Oj-cu przed-wiecz-ne-mu spła-cił za nas dług A-da-ma i krwią
 ser-decz-ną zma-zał dłuż-ny za-pis sta-ro-daw-nej wi-ni. O-to

są bo-wiem świę-ta pa-schal-ne, w cza-sie któ-rych za-bi-ja się
praw-dzi-we-go Ba-ran-ka, a Je-go krew po-świę-ca do-my
wie-rzą-cych. Jest to ta sa-ma noc, w któ-rej nie-gdyś
oj-ców na-szych, sy-nów I-zra-e-la, wy-wio-dłeś z E-gip-tu
i prze-pro-wa-dzi-łeś su-chą no-gą przez Mo-rze Czer-wo-ne.
Jest to za-tem ta noc, któ-ra świą-tłem o-gni-ste-go ślu-pa
roz-pro-szy-ła ciem-no-ści grze-chu, a te-raz ta sa-ma noc
u-wal-nia wszy-stkich wie-rzą-cych w Chry-stu-sa na ca-łej
zie-mi od ze-psu-cia po-gań-skie-go ży-cia i od mro-ku
grze-chów, do ła-ski przy-wra-ca i gro-ma-dzi w spo-łecz-no-ści

świę-tych. Tej wła-śnie no-cy Chry-stus, skru-szyw-szy wię-zły
śmier-ci, ja-ko zwy-cię-zca wy-szedł z ot-chła-ni. O, jak
prze-dziw-na ła-ska-wość Twej do-bro-ci dla nas! O, jak
nie-po-ję-ta jest Two-ja mi-łość: a-by wy-ku-pić nie-wol-ni-ka,
wy-da-łeś swe-go Sy-na. O, za-is-te ko-niecz-ny był grzech
A-da-ma, któ-ry zo-stał zgła-dzo-ny śmier-cią Chry-stu-sa!
O, szczę-sli-wa wi-na, sko-ro ją zgła-dził tak wiel-ki Od-ku-
pi-ciel! U-świę-ca-ją-ca si-ła tej no-cy od-da-la zbrod-nie,
z prze-win ob-my-wa, przy-wra-ca nie-win-ność u-pad-łyム,
a ra-dość smut-nym. O, za-is-te bło-go-sła-wio-na noc,

w któ-rej się łączy nie-bo z zie-mią, spra-wy bo-skie ze
 spra-wa-mi ludz-ki-mi. W tą noc peł-ną ła-ski przyj-mij, Oj-cze
 święty, wie-czor-ną o-fia-rę u-wiel-bie-nia, któ-rą Ci skła-da
 Ko-ścioł święty, u-ro-czy-ście o-fia-ru-jąc przez rę-ce swo-ich
 sług tą świe-cę, o-woc pra-cy pszcze-le-go ro-ju. Pro-si-my Cię
 prze-to, Pa-nie, niech ta świe-ca po-świę-co-na na chwa-łę
 Two-je-go i-mie-nia nie-u-stan-nie pło-nie, a-by roz-pro-szyć
 mrok tej no-cy. Przy-ję-ta przez Cie-bie, ja-ko woń
 przy-jem-na, nie-chaj się złą-czy ze świat-ła-mi nie-ba. Niech
 ta świe-ca pło-nie, gdy wzej-dzie słoń-ce nie zna-ją-ce za-cho-du:

Je-zus Chry-stus, Twój Syn Zmar-twych-wsta-ły, któ-ry
 o-świe-ca ludz-kość swo-im śvia-tłem i z To-bą ży-je
 i kró-lu-je na wie-ki wie-ków. **W.** A-men, a-men, a-men.

CZĘŚĆ DRUGA: LITURGIA SŁOWA

20. Na tą Wigilię, która jest matką wszystkich wigili, lekcjonarz podaje dziesięć czytań z Pisma świętego: siedem ze Starego Testamentu i dwa z Nowego (epistola i Ewangelia).

21. Jeśli wymagają tego okoliczności, można zmniejszyć liczbę czytań ze Starego Testamentu. Należy zawsze pamiętać o tym, że czytanie słowa Bożego stanowi podstawową część Wigilii Paschalnej. Powinny więc być przynajmniej trzy czytania ze Starego Testamentu, a w przypadku nagłym przynajmniej dwa. Nigdy jednak nie wolno opuścić czytania z 14 rozdziału Księgi Wyjścia (trzecie czytanie).

22. Po zakończeniu orędzia wielkanocnego wszyscy gaszą świece i siadają. Przed rozpoczęciem czytań kapłan zwraca się do ludu w tych lub podobnych słowach:

Drodzy bracia i siostry, po uroczystym rozpoczęciu wigilii paschalnej w pokoju serca słuchajmy teraz słowa Bożego. Rozważajmy, jak to Bóg w minionych czasach wybawił swój lud i jak w końcu zesłał nam swojego Syna jako Odkupiciela. Chrystus przez swoją śmierć i zmartwychwstanie dał nam nowe życie. Módlmy się, aby Pan Bóg dał nam pełny udział w paschalnym dziele zbawienia.

23. Następują czytania. Lektor udaje się na ambonę i wykonuje pierwsze czytanie. Potem psalterzysta lub kantor śpiewa psalm, a lud powtarza refren. Następnie wszyscy wstają. Kapłan mówi: Módlmy się, wszyscy przez pewien czas modlą się w ciszy. Potem kapłan odmawia kolektę.

Psalm responsoryjny można zastąpić chwilą świętego milczenia. W takim przypadku nie zachowuje się ciszy po wezwaniu Módlmy się przed kolektą.

MODLITWY PO CZYTANIACH

24. Po pierwszym czytaniu (Stworzenie świata: Rdz 1, 1 – 2, 2 lub 1, 1. 26-31 a).

Módlmy się.

Wszachmogący, wieczny Boże, Ty jesteś godny podziwu w swoich dziełach, † spraw, niech wszyscy przez Ciebie odkupieni zrozumieją, że wspaniałe było dzieło stworzenia świata, a jeszcze wspanialsze jest dzieło zbawienia, * które się dokonało przez wielkanocną ofiarę Chrystusa. Który żyje i króluje na wieki wieków. W. Amen.

Albo (O stworzeniu człowieka):

Módlmy się.

Boże, Ty w przedziwny sposób stworzyłeś człowieka i w jeszcze cudowniejszy sposób go odkupiłeś, † spraw, abyśmy siłą ducha opierali się powabom grzechu * i zasłużyliśmy na osiągnięcie wiecznej radości. Przez Chrystusa, Pana naszego. W. Amen.

25. Po drugim czytaniu (Ofiara Abrahama: Rdz 22, 1-18; lub 1-2. 9-13. 15-18).

Módlmy się.

Boże, Ojciec wszystkich wierzących, Ty przez swoją łaskę pomnażasz na całym świecie liczbę przybranych dzieci, † Ty przez paschalny sakrament chrztu spełniasz obietnicę daną Twojemu ślużbę Abrahamowi i czynisz go ojcem wszystkich narodów, * daj Twojemu ludowi godnie odpowiedzieć na łaskę powołania. Przez Chrystusa, Pana naszego. W. Amen.

26. Po trzecim czytaniu (Przejście przez Morze Czerwone: Wj 14, 15 – 15, 1).

Módlmy się.

Boże, także w obecnych czasach jaśnieją Twoje dawne cuda: † niegdyś swoją mocą wybawiłeś jeden naród od prześladowań faraona i przeprowadziłeś go przez Morze Czerwone, obecnie przez wodę chrztu prowadzisz wszystkie narody do zbawienia, * spraw, aby cała ludzkość weszła do liczby synów Abrahama i dostąpiła godności ludu wybranego. Przez Chrystusa, Pana naszego. W. Amen.

Albo:

Módlmy się.

Boże, Ty w świetle Nowego Testamentu objawiłeś znaczenie cudownych wydarzeń dawnych czasów: † Morze Czerwone jest znakiem zdroju chrztu świętego, a naród wyrowadzony z niewoli zapowiedzią tajemnicy ludu chrześcijańskiego; * spraw, aby wszystkie ludy przez wiarę osiągnęły udział w godności narodu wybranego i odrodziły się w Duchu Świętym. Przez Chrystusa, Pana naszego. W. Amen.

27. Po czwartym czytaniu (Nowa Jerozolima: Iz 54, 5-14).

Módlmy się.

Wszachmogący, wieczny Boże, dla chwały Twojego imienia pomnażaj potomstwo obiecane praojcom ze względu na ich wiarę, † niech przez łaskę chrztu świętego wzrasta liczba Twoich przybranych dzieci, * aby Kościół widział, że to, czego oczekiwali święci Starego Przymierza, spełnia się w naszych czasach. Przez Chrystusa, Pana naszego. W. Amen.

Albo inna modlitwa wybrana z tych, które następują po czytaniach opuszczonych.

28. Po piątym czytaniu (Zbawienie dostępne dla wszystkich: Iz 55, 1-11).

Módlmy się.

Wszachmogący, wieczny Boże, jedyna nadzieja świata, Ty głosem proroków zapowiedziałeś misteria, które spełniają się w naszych czasach, † umocnij łaskawie pragnienia oddanego Ci ludu, * bo tylko z Twojego natchnienia pochodzi wzrost cnót Twoich wiernych. Przez Chrystusa, Pana naszego. W. Amen.

29. Po szóstym czytaniu (Źródło mądrości: Ba 3, 9-15. 32 – 4, 4).

Módlmy się.

Boże, Ty zawsze pomnażasz swój Kościół przez wzywanie nowych ludów do wiary: † spraw łaskawie, aby obmyci wodą chrztu świętego, * doznawali nieustannie Twojej opieki. Przez Chrystusa, Pana naszego. W. Amen.

30. Po siódmym czytaniu (Nowe serce i nowy duch: Ez 36, 16-17a. 18-28).

Módlmy się.

Boże, niezmienna Potęgo i wieczna Świątości, wejrzyj łaskawie na sakrament całego Kościoła i w pokoju prowadź dzieło zbawienia ludzkości według swoich odwiecznych zamiarów, † niech cały świat ujrzy, że podnosisz upadłych, odradzasz słabych i wszystko wraca do pierwotnej nieskazitelności * dzięki Chrystusowi, od którego wszystko pochodzi. Który żyje i króluje na wieki wieków. W. Amen.

Albo:

Módlmy się.

Boże, Ty nas przygotowujesz do obchodu misterium paschalnego słowami Starego i Nowego Testamentu, † daj nam pojąć Twoje miłosierdzie, * aby dary, które przyjmujemy w tym życiu, umocniły w nas nadzieję życia przyszłego. Przez Chrystusa, Pana naszego. W. Amen.

31. Po ostatnim czytaniu ze Starego Testamentu oraz po psalmie responsoryjnym i modlitwie, która po nim następuje, zapala się świece ołtarzowe od paschału.

Następnie kapłan intonuje hymn Chwała na wysokości Bogu, który wszyscy podejmują. W czasie śpiewu biją dzwony.

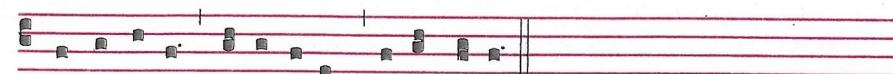
32. Po skończeniu hymnu kapłan odmawia kolektę, jak zwykle.

KOLEKTA

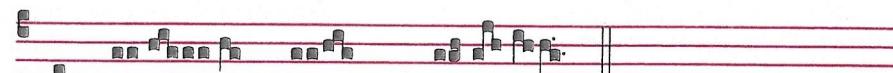
Boże, Ty sprawiasz, że ta najświętsza noc jaśnieje blaskiem Zmartwychwstania Pańskiego, † wzbudź w Twoim Kościele ducha dziecięcia, którego otrzymaliśmy na chrzcie świętym, * abyśmy, odnowieni na duchu i ciele, służyli Tobie z całkowitym oddaniem. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

33. Następnie lektor odczytuje urywek z Listu Apostoła.

34. Po odczytaniu epistole wszyscy wstają. Kapłan uroczyście intonuje Alleluja, które wszyscy powtarzają. Następnie psalmista lub kantor śpiewa psalm, a lud powtarza refren Alleluja. Jeśli to konieczne, sam psalmista intonuje Alleluja.

Al-le-lu-ja, al-le-lu-ja, al-le-lu-ja. albo:

Al- le lu ja.

35. Na Ewangelię nie przynosi się świeczników, można natomiast używać kadziela.

36. Po Ewangelii jest homilia, a po niej rozpoczyna się liturgia chrzcielna.

CZĘŚĆ TRZECIA: LITURGIA CHRZCIELNA

37. Kapłan z posługującymi podchodzi do chrzcielnicy, jeśli ona znajduje się w zasięgu wzroku wiernych. W przeciwnym razie naczynie z wodą stawia się w prezbiterium. Przywołuje się katechumenów, jeśli są. Przed zgromadzony Kościół przyprowadzają ich chrzestni: jeśli chrzci się dzieci, przynoszą je rodzice i chrzestni.

38. Następnie kapłan przemawia do obecnych tymi lub podobnymi słowami.

Jeśli są dorośli kandydaci do chrztu:

Najmilsi, wspólną modlitwą wspierajmy naszych braci i siostry, którzy z radosną nadzieję zbliżają się do źródła odrodzenia. Prośmy, aby Bóg, Ojciec wszechmogący, obdarzył ich swoim miłosierdziem.

Jeżeli jest chrzest dzieci:

Rodzice i chrzestni wnoszą teraz dzieci, które mają otrzymać sakrament chrztu świętego w tę wielką noc Zmartwychwstania. Prośmy, aby Bóg, Ojciec wszechmogący, obdarzył te dzieci swoim miłosierdziem.

Jeśli błogosławi się wodę chrzcielną, lecz nie ma kandydatów do chrztu:

Najmilsi, z pokorą wzywajmy nad tą wodą łaski Boga, Ojca wszechmogącego, aby ci, którzy przez chrzest narodzą się do nowego życia w Chrystusie, zostali włączeni do grona przybranych dzieci Bożych. Módlmy się także za wszystkich, którzy zostaną ochrzczeni w tę noc Zmartwychwstania na całym świecie.

39. Teraz dwaj kantorzy śpiewają litanię. Wszyscy stoją (ponieważ rozpoczął się już okres Wielkanocy) i odpowiadają. Jeśli jest dłuższa procesja do kaplicy chrzcielnej, litanię śpiewa się w czasie procesji. W tym przypadku kandydatów do chrztu przywołuje się przed procesją, następnie odbywa się procesja, na której czele niesie się paschał, a za nim idą katechumeni z chrzestnymi oraz kapłan i posługujący. Wezwanie do modlitwy wypowiada kapłan przed błogosławieństwem wody.

40. Jeśli nie ma kandydatów do chrztu i nie błogosławi się wody chrzcielnej, opuszcza się litanię i kapłan błogosławi wodę jak w nr 45.

41. Do litanii można dodać wezwania niektórych świętych, zwłaszcza Patronów kościoła, miejscowości i tych, którzy mają przyjąć chrzest.

Panie, zmiłuj się nad nami.
Chryste, zmiłuj się nad nami.
Panie, zmiłuj się nad nami.
Święta Maryjo, Matko Boża,
Święty Michale,
Święci Aniołowie Boży,
Święty Janie Chrzcicielu,
Święty Józefie,
Święci Piotrze i Pawle,
Święty Andrzeju,
Święty Janie,
Święta Mario Magdaleno,
Święty Szczepanie,
Święty Ignacy Antiocheński,
Święty Wawrzyńcze,
Święci Wojciechu i Stanisławie
Święte Perpetuo i Felicyto,
Święta Agnieszko,
Święty Grzegorzu,
Święty Augustynie,
Święty Atanazy,
Święty Bazyli,
Święty Marcinie,
Święty Benedykcie,
Święci Franciszku i Dominiku
Święty Franciszku Ksawery,
Święty Janie Mario Vianneyu,
Święta Katarzyno Sieneńska,
Święta Tereso od Jezusa,
Wszyscy Święci i Święte Boże,
Bądź nam miłościw,
Od zła wszelkiego,
Od każdego grzechu,
Od śmierci wiecznej,
Przez Twoje Wcielenie,
Przez Twoją śmierć i Zmartwy
Przez Zesłanie Ducha Świętego
Prosimy Cie, my, grzesznicy,

Jeśli są kandydaci do chrztu:

Prosimy Cię, abyś tych wybranych odrodził przez łaskę chrztu świętego,
wysłuchaj nas, Panie.

Jeśli nie ma kandydatów do chrztu

Prosimy Cię, abyś swoją łaską uświecił tę wodę, przez którą mają się odrodzić Twoje dzieci, wysłuchaj nas, Panie.
Prosimy Cię, Jezu, Synu Boga żywego, wysłuchaj nas, Panie.
Chryste, usłysz nas. Chryste, usłysz nas.
Chryste, wysłuchaj nas. Chryste, wysłuchaj nas.

Jeśli są kandydaci do chrztu, kapłan z rękami złożonymi odmawia następującą modlitwę:

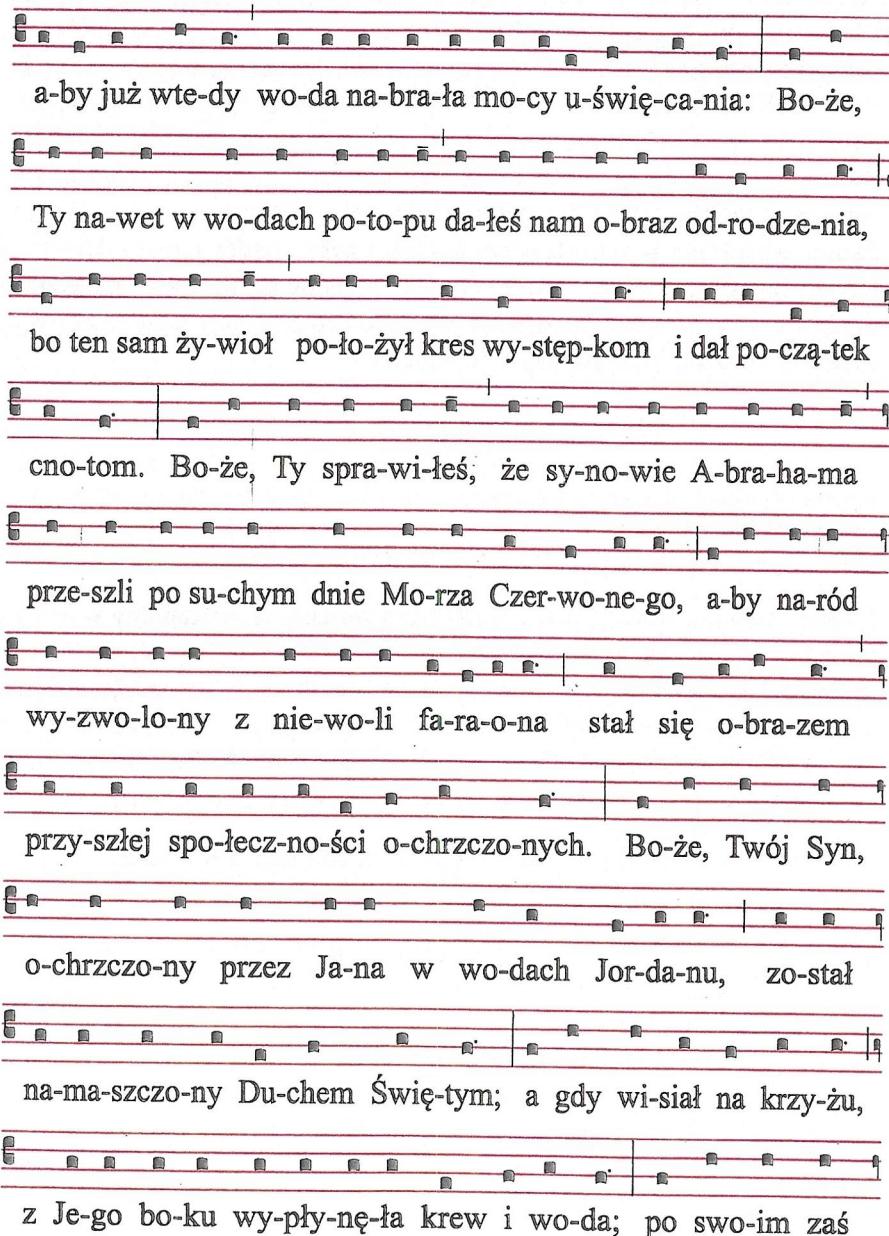
Wszechmogący, wieczny Boże, bądź obecny w sakramentach, które są darem Twojej miłości. † Ześlij ducha przybrania na tych, którzy rodzą się z wody chrztu świętego, aby się stali nowym stworzeniem. * Niech to, co pokornie sprawujemy jako Twoi słudzy, będzie w pełni skuteczne dzięki Twojej potędze. Przez Chrystusa, Pana naszego. W. Amen.

BŁOGOSŁAWIENSTWO WODY CHRZCIELNEJ

42. Kaplan błogosławi wodę chrzcielną, wypowiadając ze złożonymi rękami następującą modlitwę:

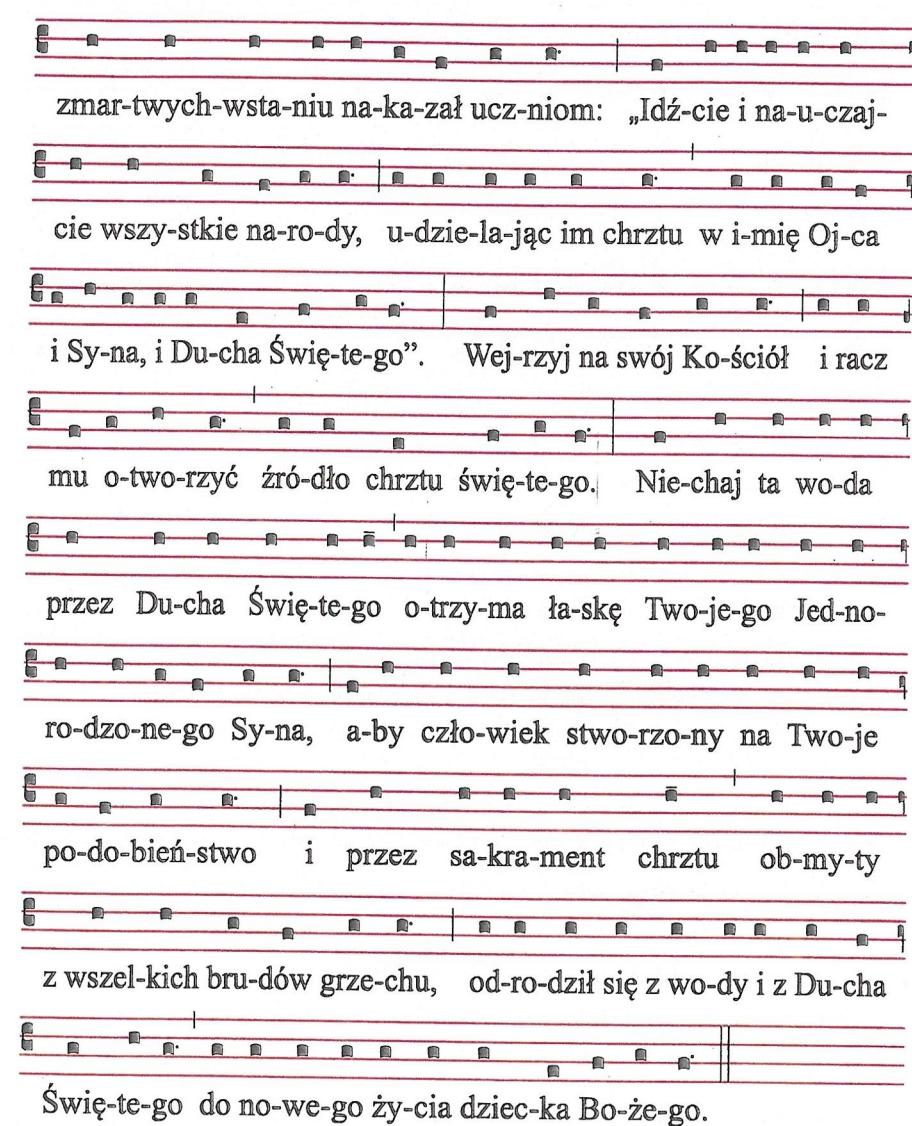
Boże, Ty nie-wi-dzial-ną mo-cą do-ko-nu-jesz rze-czy
nie-zwy-kłych przez sa-kra-men-tal-ne zna-ki. Ty w cią-gu
dzie-jów zba-wie-nia przy-go-to-wa-łeś wo-dę przez Cie-bie
stwo-rzo-ną, a-by wy-ra-ża-ła ła-skę chrztu świę-te-go. Na
poczat-ku świa-ta Twój Duch u-no-sił się nad wo-da-mi,

Wigilia Paschalna

a-by już wte-dy wo-da na-bra-ła mo-cy u-świę-ca-nia: Bo-że,
 Ty na-wet w wo-dach po-to-pu da-łeś nam o-braz od-ro-dze-nia,
 bo ten sam ży-wioł po-ło-żył kres wy-stęp-kom i dał po-czą-tek
 cno-tom. Bo-że, Ty spra-wi-łeś, że sy-no-wie A-bra-ha-ma
 prze-szli po su-chym dnie Mo-rza Czer-wo-ne-go, a-by na-ród
 wy-zwo-lo-ną z nie-wo-li fa-ra-o-na stał się o-bra-zem
 przy-szlej spo-łecz-no-ści o-chrzczon-ych. Bo-że, Twój Syn,
 o-chrzczon-ny przez Ja-na w wo-dach Jor-da-nu, zo-stał
 na-ma-szczon-ny Du-chem Świę-tym; a gdy wi-siał na krzy-żu,
 z Je-go bo-ku wy-pły-nę-ła krew i wo-da; po swo-im zaś

Liturgia chrzcielna

zmar-twych-wsta-niu na-ka-zał ucz-niom: „Idź-cie i na-u-czaj-
 cie wszy-stkie na-ro-dy, u-dzie-la-jąc im chrztu w i-mię Oj-ca
 i Sy-na, i Du-cha Świę-te-go”. Wej-rzyj na swój Ko-ściół i racz
 mu o-two-rzyć źró-dło chrztu świę-te-go. Nie-chaj ta wo-da
 przez Du-cha Świę-te-go o-trzy-ma ła-skę Two-je-go Jed-no-
 ro-dzo-ne-go Sy-na, a-by czło-wiek stwo-rzo-ny na Two-je
 po-do-bień-stwo i przez sa-kra-ment chrztu ob-my-ty
 z wszel-kich bru-dów grze-chu, od-ro-dził się z wo-dy i z Du-cha
 Świę-te-go do no-we-go ży-cia dziec-ka Bo-że-go.

Wstawiając paschał do wody – raz albo trzy razy – kapłan śpiewa dalej:

Pro-si-my Cię, Pa-nie, niech przez Two-je-go Sy-na zstą-pi na
 tę wo-dę moc Du-cha Świę-te-go, a-by wszy-scy przez chrzest
 po-grze-ba-ni ra-zem z Chry-stu-sem w śmier-ci, z Nim też
 po-wsta-li do no-we-go ży-cia. Przez Chry-stu-sa, Pa-na
 na-sze-go. **W.** A-men.

43. Paschał wyjmuje się z wody. Lud wykonuje aklamację:

Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu.
 Jak była na początku, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.
 Jako aklamację można też śpiewać doksologię z psalmów nieszpornych.

CHRZEST I BIERZMOWANIE

44. Poszczególni katechumeni wyrzekają się szatana, odpowiadając na pytania o wiarę i przyjmują chrzest. Po chrzcie dorośli katechumeni przyjmują sakrament bierzmowania, jeśli jest obecny biskup lub kapłan mający prawo bierzmować.

BŁOGOSŁAWIENSTWO WODY DO POKROPIENIA

45. Jeśli nie ma kandydatów do chrztu, ani nie błogosławi się wody chrzcielnej, kapłan błogosławi wodę do pokropienia w następujący sposób. Najpierw zwraca się do wiernych z wezwaniem:

Drodzy bracia i siostry, pokornie prośmy Boga, aby pobłogosławił wodę, którą będziemy pokropieni na pamiątkę naszego chrztu. Niech Bóg nam dopomaga, abyśmy byli wierni Duchowi, którego otrzymaliśmy.

Po krótkiej modlitwie w ciszy kapłan, z rękami złożonymi, mówi:

Panie, nasz Boże, czuwając w tę świętą noc, wspominamy wspaniałe dzieło stworzenia i jeszcze wspanialsze dzieło naszego odkupienia. Wysłuchaj prośb swojego ludu i pobłogosław tą wodę. Stworzyłeś ją, aby przez nią użyniać ziemię oraz umacniać i oczyszczać nasze ciała. Woda była również narzędziem Twojego miłosierdzia; przez nią wyprawdziłeś Twój lud z niewoli i ugasiłeś jego pragnienie na pustyni. Prorocy zapowiedzieli wodę jako znak nowego Przymierza, które miało zawrzeć z ludźmi. Wreszcie przez wodę, którą Chrystus uświetnił w Jordanie, odnowiłeś w odradzającej kąpieli naszą upadłą naturę. Niech ta woda przypomina nam przyjęty chrzest, abyśmy się radowali z naszymi braćmi i siostrami ochrzczonymi w czasie uroczystości wielkanocnych. Przez Chrystusa, Pana naszego. **W.** Amen.

ODNOWIENIE PRZYRZECZEŃ CHRZTU

46. Gdy zakończy się obrzęd chrztu (i bierzmowania) lub jeśli chrztu nie było, po błogosławieństwie wody wszyscy stojąc i trzymając w rękach zapalone świece, odnawiają przyrzeczenia chrztu.

Kapłan przemawia do wiernych tymi lub podobnymi słowami:

Drodzy bracia i siostry, przez misterium paschalne zostaliśmy w sakramencie chrztu pogrzebani wespół z Chrystusem w Jego śmierci, aby razem z Nim wkroczyć w nowe życie. Po ukończeniu czterdziestodniowego postu odnowimy przyrzeczenia chrztu świętego, w których niegdyś wyrzekliśmy się złego ducha i jego spraw, a przyrzekliśmy służyć Bogu w świętym Kościele katolickim. A zatem pytam każdego z was:

Czy wyrzekasz się grzechu, aby żyć w wolności dzieci Bożych?

Wszyscy: Wyrzekam się.

Kapłan: Czy wyrzekasz się wszystkiego, co prowadzi do zła, aby ciebie grzech nie opanował?

Wszyscy: Wyrzekam się.

Kapłan: Czy wyrzekasz się szatana, który jest głównym sprawcą grzechu?

Wszyscy: Wyrzekam się.

Kapłan: Czy wierzysz w Boga, Ojca wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi?

Wszyscy: Wierzę.

Kapłan: Czy wierzysz w Jezusa Chrystusa, Syna Jego Jedynego, a naszego Pana, narodzonego z Marii Dziewicy, umęczonego i pogrzebanego, który powstał z martwych i zasiada po prawicy Ojca?

Wszyscy: Wierzę.

Kapłan: Czy wierzysz w Ducha Świętego, święty Kościół powszechny, obcowanie świętych, odpuszczenie grzechów, zmartwychwstanie ciała i życie wieczne?

Wszyscy: Wierzę.

Kapłan kończy: Bóg wszechmogący, Ojciec naszego Pana Jezusa Chrystusa, który nas odrodził z wody i Ducha Świętego i który udzielił nam odpuszczenia grzechów, niech nas strzeże swoją łaską w naszym Panu Jezusie Chrystusie, na życie wieczne.

Wszyscy: Amen.

47. Kapłan kropi lud wodą świętą. W tym czasie wszyscy śpiewają pieśń związaną treściowo z sakramentem chrztu.

48. Jednocześnie nowo ochrzczonych wprowadza się na miejsca dla nich przeznaczone między wiernymi. Jeśli błogosławieństwo wody chrzcielnej nie odbywa się w kaplicy chrzcielnej, ministranci odnoszą naczynie z wodą poświęconą do chrzcielnicy.

Jeśli nie było błogosławieństwa wody chrzcielnej, wodę świętą odnosi się na odpowiednie miejsce.

49. Po pokropieniu wiernych kapłan wraca na miejsce przewodniczenia. Opuszcza się wyznanie wiary i odmawia się modlitwę powszechną, w której nowo ochrzczeni uczestniczą po raz pierwszy.

CZĘŚĆ CZWARTA: LITURGIA EUCHARYSTYCZNA

50. Kapłan podchodzi do ołtarza i rozpoczyna, jak zwykle, liturgię eucharystyczną.

51. Wypada, aby chleb i wino przynieśli nowo ochrzczeni.

52. MODLITWA NAD DARAMI

Panie, nasz Boże, przyjmij modlitwy i dary Twojego ludu † i spraw, aby Ofiara, która wzięła początek w misterium paschalnym, * stała się dla nas lekarstwem na wieczność. Przez Chrystusa, Pana naszego.

53. **Prefacja wielkanocna: Misterium paschalne.**

K. Pan z wami.

W. I z duchem twoim.

K. W góre serca.

W. Wznosimy je do Pana.

K. Dzięki składajmy Panu Bogu naszemu.

W. Godne to i sprawiedliwe.

Zaprawdę, godne to i sprawiedliwe, słusze i zbawienne, * abyśmy Ciebie, Panie, zawsze sławili, * a zwłaszcza tej nocy * uroczyście głosili Twoją chwałę, * gdy Chrystus został ofiarowany jako nasza Pascha. On bowiem jest prawdziwym Barankiem, * który zgładził grzechy świata. * On przez swoją śmierć zniweczył śmierć naszą * i zmartwychwstając, przywrócił nam życie.

Dlatego pełnią łask paschalnych * radują się wszystkie ludy na całej ziemi. * Również chóry Aniołów i zastępy Świętych * śpiewają hymn ku Twojej chwale, * nieustannie wołając:

Święty, Święty, Święty, Pan Bóg Zastępów. * Pełne są niebiosa i ziemia chwały Twojej. * Hosanna na wysokość. * Błogosławiony, który idzie w imię Państkie. * Hosanna na wysokość.

W Modlitwach eucharystycznych 1 – 3, wspomnienie tajemnicy dnia.

54. **ANTYFONA NA KOMUNIĘ**

Por. 1 Kor 5, 7-8

Chrystus został ofiarowany jako nasza Pascha, * obchodźmy nasze święto w szczerzej radości. * Alleluja.

55. **MODLITWA PO KOMUNII**

Wszczemogący Boże, tchnij w nas Ducha Twojej miłości † i w swojej dobroci zjednocz wszystkich, * których posiliłeś wielkanocnym sakramentem. Przez Chrystusa, Pana naszego.

PREFACJA WIELKANOCNA

Misterium paschalne

K. Pan z wa-mi. W. I z du-chem two-im.

K. W gó-re ser-ca. W. Wzno-si-my je do Pa-na.

K. Dzię-ki skła-daj-my Pa-nu Bo-gu na-sze-mu.

W. Go-dne to i spra-wie-dli-we.

Za-praw-dę, god-ne to i spra-wied-li-we, słu-szne i zba-wien-ne,
a-byś-my Cie-bie, Pa-nie, za-wsze sła-wi-li, a zwła-szcza (tej
no-cy, w tym dniu, w tym cza-sie) u-ro-czy-ściej gło-si-li Two-ją
chwa-dę, gdy Chry-stus zo-stał o-fia-ro-wa-ny ja-ko na-sza
Pa-scha. On bo-wiem jest praw-dzi-wym Ba-ran-kiem, któ-ry
zgła-dził grze-chy świa-ta. On przez swo-ją śmierć zni-we-czył

śmierć na-szą i zmar-twych-wsta-jąc, przy-wró-cił nam ży-cie.

Dla-te-go peł-nią łask pa-schal-nych ra-du-ją się wszy-stkie
lu-dy na ca-łej zie-mi. Rów-nież chó-ry A-nio-łów i za-stę-py
Świę-tych śpie-wa-ją hymn ku Two-jej chwa-le, nie-u-stan-nie
wo-ła-jąc: Święty...

W Modlitwach eucharystycznych 1 – 3, wspomnienie tajemnicy dnia.

54. ANTYFONA NA KOMUNIĘ

Por. 1 Kor 5, 7-8

Chrystus został ofiarowany jako nasza Pascha, * obchodźmy nasze święto w szczerej radości. * Alleluja.

55. MODLITWA PO KOMUNII

Wszelkomogący Boże, tchnij w nas Ducha Twojej miło-
ści † i w swojej dobroci zjednocz wszystkich, * których posiliłeś
wielkanocnym sakramensem. Przez Chrystusa, Pana naszego.

56. Na zakończenie Mszy św. diakon lub kapłan odsyła lud słowami:

Idźcie w pokoju Chrystusa. Alleluja, alleluja.

W. Bogu niech będą dzięki. Alleluja, alleluja.

K. Idź-cie w po-ko-ju Chry-stu-sa, al-le-lu-ja, al- le- lu- ja.

W. Bo-gu niech będą dzięki, al-le-lu-ja, al- le- lu- ja.

Obrzędy zakończenia opuszczają się, jeżeli następuje procesja.

PROCESJA REZUREKCYJNA

57. Procesja rezurekcyjna jest uroczystym ogłoszeniem zmartwychwstania Chrystusa i wezwaniem całego stworzenia do udziału w triumfie Zmartwychwstałego.
58. Zależnie od tradycji i warunków miejscowych procesję rezurekcyjną można odprawić po Wigilii Paschalnej albo rano przed pierwszą Mszą św. Kapłani, którzy koncelebują Mszę św., są ubrani w ornaty. Inni mogą włożyć białe kapy. Diakoni mogą włożyć białe dalmatyki.

PROCESJA REZUREKCYJNA PO WIGILII PASCHALNEJ

59. Jeżeli procesję odprawia się po Wigilii Paschalnej, na końcu Mszy opuszcza się pozdrowienie, błogosławieństwo i formułę pożegnania wiernych. Bezpośrednio po modlitwie po Komunii duchowieństwo i ministranci udają się do Grobu Pańskiego.
60. Diakon lub kapłan wystawia Najświętszy Sakrament, po czym celebrans okadza Go.
61. Wykonuje się uroczysty śpiew na cześć Chrystusa Zmartwychwstałego. Kapłan poucza wiernych o znaczeniu procesji tymi lub podobnymi słowami:

W czasie Wigilii Wielkanocnej usłyszeliśmy wezwanie: „Weselcie się, zastępy Aniołów w niebie! Weselcie się, służdy Boga! Niech zabrzmią dzwony głoszące zbawienie, gdy tak wielki Król odnosi zwycięstwo! Raduj się, ziemio, opromieniona tak niezmiernym blaskiem, bo jesteś wolna od mroku, co świat okrywa! Niech ta świątynia zabrzmi potężnym śpiewem całego ludu!” Posłuszni temu wezwaniu pójdziemy w uroczej procesji za Chrystusem Zmartwychwstałym, aby wyznać naszą wiarę w Jego zwycięstwo nad śmiercią i szatanem. Zmartwychwstałemu Chrystusowi, obecnemu wśród nas w Najświętszym Sakramencie, będziemy dziękować za to, że otworzył wierzącym królestwo niebios.

62. Kapłan otrzymuje welon naramienny, bierze monstrancję i wyrusza procesja ze śpiewem: Wesoły nam dzień lub Chrystus zmartwychwstan jest.

63. Na początku procesji niesie się krzyż procesyjny, przyozdobiony czerwoną stuflą, oraz figurę Zmartwychwstałego. Jeśli to możliwe, procesja wychodzi na zewnątrz i okrąży kościół raz lub trzy razy. Po powrocie procesji do głównego ołtarza krzyż i figurę ustawia się obok ołtarza. Kapłan intonuje hymn Ciebie, Boga, wysławiamy. Po ukończeniu hymnu śpiewa się:

K. Niebo i ziemia się cieszą. Alleluja.

W. Ze zmartwychwstania Twojego, Chryste. Alleluja.

Następnie kapłan odmawia modlitwę:

Módlmy się.

Boże, Ty przez wielkanocną ofiarę Chrystusa dałeś swojemu ludowi zbawienie, † udzielaj mu obficie Twoich darów, * aby osiągnął pełną wolność i posiadał radość życia wiecznego, której pozwalasz mu kosztować na ziemi. Przez Chrystusa, Pana naszego. **W.** Amen.

64. Kapłan błogosławi wiernych Najświętszym Sakramentem i chowa Go do tabernakulum. Na zakończenie śpiewa się wielkanocną antyfonę do Najśw. Maryi Panny.

PROCESJA REZUREKCYJNA RANO

Kapłan bierze krzyż

Zmartwychwstał z grobu Pan. Alleluja!

**Który za nas zawisł na drzewie krzyża.
Alleluja!**

Kapłan bierze figurę Zmartwychwstałego

**Twoim zmartwychwstaniem Chryste.
Alleluja!**

Radują się niebo i ziemia. Alleluja!

PROCESJA REZUREKCYJNA

57. Procesja rezurekcyjna jest uroczystym ogłoszeniem zmartwychwstania Chrystusa i wezwaniem całego stworzenia do udziału w triumfie Zmartwychwstałego.
58. Zależnie od tradycji i warunków miejscowych procesję rezurekcyjną można odprawić po Wigilii Paschalnej albo rano przed pierwszą Mszą św. Kapłani, którzy koncelebują Mszę św., są ubrani w ornaty. Inni mogą włożyć białe kapy. Diakoni mogą włożyć białe dalmatyki.

PROCESJA REZUREKCYJNA PO WIGILII PASCHALNEJ

59. Jeżeli procesję odprawia się po Wigilii Paschalnej, na końcu Mszy opuszcza się pożdrowienie, błogosławieństwo i formułę pożegnania wiernych. Bezpośrednio po modlitwie po Komunii duchowieństwo i ministranci udają się do Grobu Pańskiego.
60. Diakon lub kapłan wystawia Najświętszy Sakrament, po czym celebrans okadza Go.
61. Wykonuje się uroczysty śpiew na cześć Chrystusa Zmartwychwstałego. Kapłan poucza wiernych o znaczeniu procesji tymi lub podobnymi słowami:

W czasie Wigilii Wielkanocnej usłyszeliśmy wezwanie: „Weselcie się, zastępy Aniołów w niebie! Weselcie się, słudzy Boga! Niech zabrzmią dzwony głoszące zbawienie, gdy tak wielki Król odnosi zwycięstwo! Raduj się, ziemio, opromieniona tak niezmiernym blaskiem, bo jesteś wolna od mroku, co świat okrywa! Niech ta świątynia zabrzmi potężnym śpiewem całego ludu!” Posłuszni temu wezwaniu pójdzimy w uroczystej procesji za Chrystusem Zmartwychwstałym, aby wyznać naszą wiarę w Jego zwycięstwo nad śmiercią i szatanem. Zmartwychwstałemu Chrystusowi, obecnemu wśród nas w Najświętszym Sakramencie, będziemy dziękować za to, że otworzył wierzącym królestwo niebios.

62. Kapłan otrzymuje welon naramienny, bierze monstrancję i wyrusza procesja ze śpiewem: Wesoły nam dzień lub Chrystus zmartwychwstan jest.

63. Na początku procesji niesie się krzyż procesyjny, przyozdobiony czerwoną stułą, oraz figurę Zmartwychwstałego. Jeśli to możliwe, procesja wychodzi na zewnątrz i okrąża kościół raz lub trzy razy. Po powrocie procesji do głównego ołtarza krzyż i figurę ustawia się obok ołtarza. Kapłan intonuje hymn Ciebie, Boga, wysławiamy. Po ukončeniu hymnu śpiewa się:

K. Niebo i ziemia się cieszą. Alleluja.

W. Ze zmartwychwstania Twojego, Chryste. Alleluja.

Następnie kapłan odmawia modlitwę:

65. Jeżeli procesja rezurekcyjna odbywa się rano, po Wigilii Paschalnej można wystawić Najświętszy Sakrament na całą noc albo na kilka godzin wieczornych i porannych przed procesją. Po Wigilii Paschalnej Najświętszy Sakrament wystawia się w monstrancji nie okrytej welonem.

W czasie adoracji nie należy już śpiewać pieśni ku czci Męki Pańskiej. Można adorować w ciszy albo śpiewać pieśni wielkanocne i eucharystyczne. Można również odmawiać chwalebnej część różańca.

66. O oznaczonej godzinie kapłan, duchowieństwo i ministranci udają się do Grobu Pańskiego. W tym czasie chór lub wierni mogą śpiewać antyfonę na wejście:

Chrystus prawdziwie zmartwychwstał. Alleluja. * Jemu chwała i panowanie przez wszystkie wieki. Alleluja.

Można wykonać inny uroczysty śpiew na cześć Chrystusa Zmartwychwstałego.

67. Po przybyciu do Grobu Pańskiego kapłan przez krótką chwilę adoruje Najświętszy Sakrament, a następnie okadza Go.

68. Kapłan poucza wiernych o znaczeniu procesji jak w nr 61.

69. Kapłan otrzymuje welon naramienny, bierze monstrancję i wyrusza procesja ze śpiewem Wesoły nam dzień lub Chrystus zmartwychwstan jest.

70. Na początku procesji niesie się krzyż procesyjny ozdobiony czerwoną stułą oraz figurę Zmartwychwstałego. Jeśli to możliwe, procesja wychodzi na zewnątrz kościoła i okrąża go raz lub trzy razy.

71. Gdy procesja wróci do głównego ołtarza, krzyż procesyjny i figurę Zmartwychwstałego ustawia się obok ołtarza. Kapłan stawia monstrancję na ołtarzu i klęka na stopniach. Gdy wierni wejdą do kościoła, śpiewa się Przez Twoje święte zmartwychwstanie, a jeżeli ta pieśń nie jest znana: Przed tak wielkim Sakramentem. W tym czasie celebrans okadza Najświętszy Sakrament. Następnie śpiewa się:

K. Niebo i ziemia się cieszą. Alleluja.

W. Ze zmartwychwstania Twojego, Chryste. Alleluja.

Następnie kapłan odmawia modlitwę:

Módlmy się.

Boże, Ty przez wielkanocną ofiarę Chrystusa dałeś swojemu ludowi zbawienie, † udzielaj mu obficie Twoich darów, * aby osiągnął pełną wolność i posiadł radość życia wiecznego, której pozwalasz mu kosztować na ziemi. Przez Chrystusa, Pana naszego. W. Amen.

72. Kapłan błogosławi wiernych Najświętszym Sakramentem, a następnie chowa Go do tabernakulum.

73. W Mszy św. odprawianej bezpośrednio po procesji rezurekcyjnej opuszcza się śpiew na wejście, akt pokuty i „Panie, zmiuń się nad nami”. Kapłan udaje się na miejsce przewodniczenia i wprowadza wiernych do Mszy tymi lub podobnymi słowami:

W drugiej Mszy Niedzieli Zmartwychwstania dziękujemy Bogu za nowe życie, którego źródłem jest zmartwychwstanie Chrystusa, naszego Zbawiciela. Razem z całym Kościółem śpiewajmy hymn uwielbienia.

Śpiewa się hymn: Chwała na wysokości Bogu. W czasie hymnu mogą być dzwony.

74. Po rozdaniu Komunii wiernym śpiewa się hymn: Ciebie, Boga, wysławiamy. Po hymnie następuje modlitwa po Komunii, błogosławieństwo i pożegnanie wiernych.

75. Jeżeli krzyż głównego ołtarza jest wolno stojący, czerwoną stułę należy zawiesić na jego ramionach. Nie należy ustawiać obok ołtarza dwóch krzyży.

NIEDZIELA WIELKANOCY ZMARTWYCHWSTANIE PAŃSKIE

MSZA W DZIEN

ANTYFONA NA WEJŚCIE

Por. Ps 139 (138), 18. 5-6

Zmartwychwstałem i zawsze jestem z Tobą, * położyłeś na mnie swą rękę, * przedziwna jest Twoja wiedza. * Alleluja.

Albo:

Por. Łk 24, 34; Ap 1, 6

Chrystus prawdziwie zmartwychwstał. * Alleluja. * Jemu chwała i panowanie przez wszystkie wieki. * Alleluja.

Odmawia się Chwała na wysokość.

KOLEKTA

Boże, Ty w dniu dzisiejszym przez Twojego Syna pokonałeś śmierć i otworzyłeś nam bramy życia wiecznego, † spraw, abyśmy obchodząc uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego, zostali odnowieni przez Ducha Świętego * i mogli zmartwychwstać do nowego życia w światłości. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

Odmawia się Wierzę.

MODLITWA NAD DARAMI

Wszechmogący Boże, pełni wielkanocnej radości składamy Tobie Ofiarę, † przez którą Kościół odradza się do nowego życia * i nieustannie się karmi. Przez Chrystusa, Pana naszego. Prefacja wielkanocna (zwłaszcza w tym dniu), s. 127 (zapis nutowy, s. 130).

W Modlitwach eucharystycznych 1 – 3, wspomnienie tajemnicy dnia.

ANTYFONA NA KOMUNIĘ

Por. 1 Kor 5, 7-8

Chrystus został ofiarowany jako nasza Pascha, * obchodźmy nasze święto w szczerej radości. * Alleluja.